

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Sancti Cyrilli episcopi Alexandriae epistola ad Euoptium, aduersus
impugnationem duodecim capitum a Theodoreto editam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

ANNO CHRISTI ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ SANCTI CYRILLI

Κυρίλλου Ἐπισκόπου Αλεξανδρείας τοῦ Εὐόπτι@, τοῦ πώπολού τοῦ Θεοδορέτου κατά τὸ δωδεκάτην οἰκαγοφαλαγῶν αὐτήρρηστον.

Κύριλλο@ πῷ βιβλιοθεοποτῷ ἐπιστολήν αὐτοῦ ἀδελφῷ καὶ συλλεκτοῦ τῷ Εὐόπτῳ εἰς κυρίων χαίρεν.

ENETYXON τοῖς παρὰ τῆς σοῦ θεοσέβειας ἐπεσαλιμόνοις, πεντάκιναι τε τῶν διάδοσιν, καὶ τῆς ἐν Χειρῶ ἀγάπης τὸ γένος@. Κύριλλος δὲ τοῦτον τὸν παροιμιῶν * ἔρημό@· ἀδελφὸς ὑπ' ἀδελφοῦ Βοηθούμβρου@, ὡς πόλις ὄχυρος. καὶ μοι δοκεῖ τῆς ἀγάπης τὸ γένημα τὸ παντὸς ἀξι@ γνέθαντα λόγου παρὰ τὴν θεοπνέστατην γέναφη@· καὶ μάλιστε εἴκοτας πλήρεσσον * ἔχει τὸ νόμουν, καὶ τοσούχα τὸν ἄλλων θρησκείαν, καὶ ἐν πολλῷ πείται δεσμωτή παρὰ τοὺς τὸν ἀγίων ψυχαῖς πληροῦσθαι γε μηδὲ αὐτῶν φαύλον εἰναι τοιαῦταις τε καὶ μόναις ἥρματαν πεφορᾶται, δηλαδὴ διὰ αὐτῶν τὸν περιεργαστῶν * μηδηπορουμένων. ὡσαρ γαρ αἱ πολυπελέσατο τὸν λίθον, αἱ καὶ ιδιαῖς ἐναὶ Φασιν, ἐπὶ ἓξ ὡν αἱ θεοπνέστητοι αὐτῶν, δηλαδὴ διὰ τοῦ παρὰ τοῖς ὁρέσσοι, δευτερόντη, Φασιν αὐτὸν οἵματα θέποντες τὸ λαμπεῖν τῆς ἀγάπης * ἐμφαίνεται καλλο@, διὰ τῶν τὸν * κατέρρευσμάντος ἐφ' ἄποις τοῖς θρίσσοις μηδηπορουμένων@. παντὸς δὲ τὴν θεοσέβειαν ποεῖται τοῦτο πολλοῦ, τῆς τὸν ἀγίων φρενὸς ιοδοῦ κατέχοντος, καὶ τὸ τῆς ἐπείγοντος δύσωμα εἰς * τὸ ξανθὸν αἰαμαθούμπιν κακόνην.

Concil. Tom. 6.

episcopi Alexandriae epistola ad Euoptium, aduersus impugnationem duodecimi capitum a Theodoreto editam.

Reuerendissimo & desideratissimo fratri & comministro Euoptio Cyrillus in Domino salutem.

LECTIS literis a pietate tua CAP. III.

Lad me datis, admiratus sum & affectionem, & caritatis in Christo sinceritatem; atque adeo illud libri Proverbiorum:

Frater qui a fratre adiuuatur, Prover. 18.

sicut ciuitas munita; ut verisime scriptum, nunc quoque dici debere censeo: videtur que mihi caritatis possessio maximi fieri in scripturis diuinitus inspiratis, idque iure optimo: Plenitudinem enim legis continet, aliasque virtutes antecellit, & in maxima admiratione est apud animas sanctorum. Verum eam non in nudis, solisque verbis completri dicimus, sed factorum testimonio * cōfirmatis. Sicut enim f. confir. mari.

preciosissimas gemmas, quas Indicas esse aiunt, non ex his quae de illis narrantur, sed ex eo quod sunt, ii qui vident admirantur: ita etiam claram dilectionis pulcritudinem tum effulgere arbitror, cum in cunctis rebus optimis ab ipsis recte factis testimonium habeat. Hanc pietas tua magni facit, dum per prudentiae sanctorum vestigia incedit, rectumque vitæ illorum institutum ad gloriam exprimit suam.

I

* μηδηπορουμένων.

* παρηγόρων.

* ἀκριβητη.

* κατέρρευσμάντος.

* ιοδοῦ εἰδοῦντος.

Abundantius autem comprobatum est mihi tuae pietatis erga me studium, libro abs te mihi exhibito, quem compo-
suisse dicitur contra anathematismos Theodoretus Cyri: ita enim ciuitatulam vocari dicunt. Lectis autem his quæ in eo habentur, gratias Deo egredi cum hymnis, sine intermissione illud addens: Domine libera animam meam a labiis iniquis, & a lingua dolosa. Reperio enim me ubique calumniis impeti, idque per singula capita. Intellexi autem, virum istum quamuis in dicendo exercitatum, ut familiares nonnulli dicunt, & non mediocri sacrarum scripturarum cognitione fortassis locupletatum, ab istorum capitum intelligentia tantum aberrasse, vt de eo iam existimem ac putem, quod quorumdam desideriis indulgens, fingat se ignorantem, vt non ineleganter & superuacanee, sed opportune & apposite potius conuiciis in me usus puctetur, cum tamen in dictis nostris, vt puto, nihil omnino sit difficile, nihil arduum, nihil quod apprehensionem subterfugiat. Quoniam vero, licet iam ante de his scripsierimus, pauca etiam aduersus ipsum loqui necessarium est, ne quis damnata sententia silentium eligere me putet; quanta licuerit sermonis breuitate defensionem afferam. Oportebat sane ipsum in sacris exercitatum scripturis, si quidem omnino illi propositum erat de diuinis mysteriis nobiscum agere, οὐκοπός αὐτῷ τὸν ωρὸν τὴν θείαν

ANNO
CHRISTI
431.

*οὐκέπομπα δὲ καὶ νῦν εἰς πληρόφορον τῆς σκούσσης διάδεσσες τῇ σῇ θεοτεῖα ^Θ διαπεμφθέντα πόμον, ὃν σωθέντα λέγεται κατὰ τὴν αἰαθηματικὴν Θεοδώρετος ὁ Κύρου· καλέσας γαρ οὗτος Φασὶ τὸ πολέμῳ. ἐντυχὼν δὲ τοῖς ἐγκερδροῖς, αὐτέπινα τῷ θεῷ τὰς χαρισμένους ὀδας· οὐ διαλέλειπτα δὲ κάκενο λέγων· καὶ εἰς ἥσσα τῷ πολέμῳ μου δόπον χαλέων ἀδικεων, καὶ δόπον γλώσσης δολίας. Βελοκα γαρ ἔμαυτὸν συκοφαντούμενον παντεχοει, καὶ ἐφ' ἐπίστασιν τῷ κεφαλαίων παρέβοτε τέτο. *εὐνέόντα δὲ, ὅπις καρποί, ια-
δάς Φασὶ τῷ γνωσμάτων θνήτων, ἵκε τέλος τελεῖται, τῆς τὸ γε ἕπον εἰς *λέ-
γον, οὐταρχῶν ὁ αἴρη, σωματικέ-
ποτε δὲ τέχνη κατὰ τὴν ιερῶν γραμμάτων οὐ μετεῖαν ἔδησιν, ἀπεκο-
μίδην Τοσστον τῇ σωτέρᾳ τῷ κε-
φαλαίων τὸν διωματιν· ὡσε με-
λοπόν οὐεδάπι τε καὶ Φρονεῖν, ὅπις θνῶν θητιζούμενος τὸ δοκεῖν ηγονικέ-
ναι χαρίζεται, ἵνα μὴ ἀνόμικας καὶ
πειθαρίας, διαφόρμως δὲ μᾶλλον
ταῦς καθέδητος οὐεδάπι τοις γραμμάτηται. καίτοι δυσχερές, η αἰσθα-
τις οὐδὲν παντελῶς, ὡς γε οἶμαι,
ἐν τοῖς παρ' Κύρῳ εἰρημένοις θεῖν,
οὐτε μὲν δυσέφικτον ἔχει τὸν πεσ-
σολεύω. ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν αἰαγκαί ^{οὐδὲν},
καίτοι γεγραφότας οὐδὲν τούτων
ημάς, οὐδίγια καὶ περὶ αὐτὸν ἐπειδή,
ἵνα μὴ τὶς οἴηται σιωπῶν ἐλέσθη
κατεγνωμένοις, ποιόσομα τὸν διτο-
λογίδιον, θεσσαλογήσας ὡς ἔνι. ἐδή-
μῳ οὐδὲν αὐτὸν ταῦς θεοπνέσσοις ἐν-
σημειούμενος γραφαῖς, εἴπρι οὐδὲν ὄλως

κατατελεῖται, ποιεῖται λέγεται,